

திருவருள் துணை

கிழக்குக் கரம்பன்
வட்டுவில்
ஸ்ரீ முருகமூர்த்தி
தோத்திரப் பதிகம்

ஆசிரியர்;
காவலூர்க் கவிஞர் ஞா. ம. செல்வராசா
பதிப்பாசிரியர்;
கரம்பனூர், ஏ. பிரபாகரன்

1978 ஆணித் திங்கள்

முன்னுரை

ஊர்காவற்றுறை, கரம்பொன் திரு. ஏ. பிரபாகரன் அவர்களை எனக்குப் பள்ளிக்காலம் துவக்கம் நன்குதெரியும். அந்தச் சின்னஞ்சிறு வயதிலிருந்தே இவர் ஒரு முருக பக்தனாக விளங்கியதையும் நான் அறிவேன். அன்று அவருக்கு ஆரம்பித்த முருகபக்தி இன்றுவரைக்கும் குறையாமல் ஓங்கி வளர்ந்து வந்திருக்கிறது. இவர் இந்தியாவுக்குச் செல்லுங் காலங்களில் முருகப் பெருமான் கோயில்கொண் டெழுந்துருளியிருக்கும் ஆறுபட்ட வீடுகளிலொன்றையாவது தரிசித்துத் தோத்திரம் புரியாமல் வருவதே கிடையாது. எவராவது முருகப் பெருமானின் நாமத்தை உச்சரித்து தொண்டு செய்யும்படி கேட்டால் அதனை அக்கறையோடும் ஆசையோடும் செய்துமுடிக்கும் வழக்கம் இவருக்கு இயல்பாகவே அமைந்திருக்கிறது. தான் எவ்வண்ணம் முருகன் அடியானுக மாறினாரோ, அவ்வண்ணமே தனது மனைவிமக்களையும் முருக பக்தர்களாக ஆக்கிவிட்டார். இதனுண்மையை ஒரு முறை இவர் வீட்டுக்குச் சென்று பார்த்தால் நன்கு தெரியும்.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் மேலைக்கர்மபொன் ஸ்ரீ முருகப் பெருமான் பேரில் ஒரு பதிகம் பாடியிருந்தேன்: அதனை அவ்வூர் முருகனடியார் திருக்கூட்டத்தார் அச்சவாகன மேற்றிவெளியிட்டிருந்தார்கள். இப்பதிகத்தைக் கண்ணுற்ற மெய்யடியானை பிரபாகரன் அவர்களுக்கும், கிழக்குக் கரம்பொன் முருகனுரத்தி பேரிலும் ஓர் பதிகம் பாடவைக்கவேண்டுமென்ற ஆசை மனதிலே குடிகொண்டுள்ளது. தனது ஆசையை எனக்கு வெளிப்படுத்தி விரைவாகப் பதிகமும் பாடிவித்தார். இவர்கொண்ட ஆசையின் பெருக்கே தற்போது இப்பதிகம் நூல்வடிவமாக வரவேண்டிய காரணமாகும். இவ்வளவு கால மட்டாக கரம்பொன் கிழக்கு முருகப்பெருமானுக்குப் பதிகமில்லாக குறையைப்போக்கிவைத்த இப்பெருமகனுக்கு என்றென்றும் மயிலேறும் பெருமான் நல்லாசியைப் பொழிவாராக.

இச் சின்னஞ்சிறிய தோத்திரப்பதிகத்தில் ^{*} பாலமுருகனும் பள்ளிச்சிறுவரும், என்னும் பகுதியும் பாடியுள்ளேன். இதனை நாளாந்தம் பெற்றேர்கள் வீட்டிலும், பள்ளிக்கூடங்களில் ஆசிரியர்களும் பக்தியோடு சொல்லிக்கொடுத்துவந்தால் சிறுவர்கள் பிஞ்ச உள்ளங்களில் ஆணித்தரமாகப் பதிந்து காலகதியில் முருகனடியார்களாகுவார்களென்பதில் ஜயமில்லை.

தம்பாட்டியிலே பல்லோராலும் நன்கறியப்பட்டவரும், சமூக சமயத் தொண்டனுமான திரு. நா. தாமோதரம்பிள்ளை யவர்களின் வேண்டுகோளின்படி ராஜராஜ சோழன் நாடகம் எழுதிக்கொண்டிருந்த சமயமே, இப்பதிகமும் அவசரமாகப் பாடவேண்டிய சந்தர்ப்பம்

எனக்கு ஏற்பட்டது. பிரபாகரனின் திருப்பணியை அறிந்த தாமோதரம் பிள்ளை அவர்கள், ‘நாடகம்பாடுவதைச் சொற்ப நாளைக்கு நிறுத்திப் போட்டு, முருசன் பதிகத்தை விரைவாகப் பாடிமுடிக்கும்படி’ என் ஜைப் பணிவாகவேண்டிக் கொண்டார். அவருடைய வேண்டுதலும், உற்சாகமுமே இதனை விரைவாகப் பாடிமுடிக்க வாய்ப்பேற்பட்டது. அன்னவருக்கும் சேவல்கொடியோன் செல்வத்தை அன்னிக் கொடுக்கு மாறு அவனின் பாதாம் புத்தை வணங்குகிறேன்.

ஊர்காவற்றுறை அரசினர் வைத்தியசாலையில் எத்தனையோ வைத்தியக் கலாநிதிகள் கடமைபுரிந்துள்ளார்கள் ஆனால் தற்போது கடமையாற்றும் வைத்தியக் கலாநிதி டாக்டர் மா. ஜெகநாதன் அவர்களைப்போல் பினியாளர்களின் பணிகளோடு, சமூக சமயப்பணி களிலும் சளியாமல் ஒருங்கேயாற்றும் ஒரு பெருந்தகையை ஊர்காவற்றுறை என்றுமே கண்டதில்லை யெனலாம். இவர் ஓர் சர்வ சமயப்பக்தன். எங்கு ஒரு சமய விழா நடைபெறுகிறதோ அங்கு அவருடைய வெண்தலையைக் காணலாம். இத்தகைய பெருமகனின் சாற்றுறை இச்சிறு நூலுக்குக் கிடைத்தது எனக்குப் பெரும்பாக்கிய மாகும். அன்னவருக்கு என் மனமார்ந்த நன்றியைச் சமர்ப்பிக்கின் டேன்.

நான் எந்தவொரு நூலை எழுதினாலும் பண்டிதர் சோ. தியாக ராஜபிள்ளை அவர்களிடம் காட்டாமல் அச்சிடுவதேயில்லை. இந்த நூலையும் அவர்பார்வையிட்டு மதிப்புரை வழங்கியுள்ளார். அந்தக் கல்விச் சாகரத்திற்கு எனது மனமார்ந்த நன்றியையும் வணக்கத்தை யும் சமர்ப்பிப்பது என் கடமையாகும். சிறியோனுக்கிய நூலில் காணப்படும் குற்றங்குறைகளைப் பேரறிஞர்கள் மன்னித்து எனக்கு நல்லாசி அருஞுமாறு மிகவும் பணிவன்புடன் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

வணக்கம்

அன்புள்ள

ஞா. ம. செல்வராசா

அரசினர் வைத்தியசாலைக் கருகில்
கரம்பன், ஊர்காவற்றுறை.
24 - 6 - 78.

— ஊர்காவற்றுறை அரசினர் வைத்தியசாலை அதிபர்
வைத்தியக் கலாநிதி மா. ஜெகநாதன் அவர்கள்

சொல்லிய சாற்றுரை

முருகன் துணை

கரம்பொன் கிழக்கில் குடிகொண்டிருக்கும் முருகப்பெருமானுக்கு
நான்றிய ஒரு பக்தனுவது பாமாலை பாடியதில்லை. அப்படியிருக்க
கனியுகவரதனுகிய முருகனுக்கு ஒரு தத்தோலிக்கச் சமயத்தவராகிய
காவலூர்க் கவிஞர் ஞா. மா. செல்வராசா பாடமுன்வந்துள்ளார்
என்பது எல்லோருக்கும் ஒரு புல்லரிப்பை உண்டாக்குகின்றது.

தத்தோலிக்கராகப் பிறவிஎடுத்தவராயினும், கவிஞர் செல்வ
ராசா சகல மதப்பக்தன். அவர் பாடிய பாமாலைகளும், நாடகங்
களும் எண்ணிலடங்கா. கவிபாடும் ஆற்றல் இயற்கையாகவே
அமையப் பெற்றவராகிய அவர் எல்லாச்சமயமும் ஒன்று என்ற தாராள
மனநோக்குடையவர். எந்தச் சமயத்தின் தெய்வத்தைப் பற்றிப் பாட
ஆரம்பிந்தாரோ அவர் அந்தத் தெய்வத்தின் உண்மைப் பக்தனங்க
மாறிவிடுகிறார். அதனால் தான் அவரின் பாடல்களில் பக்திச்சுவை
நிறைந்திருப்பதைக் காணலாம். ஊர்காவற்றுறை அரசினர் வைத்திய
சாலையிலுள்ள ஸ்ரீ ஞானரைவரவர், நல்லூர்க்கந்தன், செல்லச்சந்நதி
முருகன், நாரந்தைன் தான்தோன்றி மனேன்மணியம்பாள், கரம்பனூர்
கண்ணகையம்மன், மேலைக்கரம்பொன் முருகமுர்த்தி, நயினை நாக
பூஷணி அம்பாள் முதலானேர்களைப்பற்றியும் அவர் பாடிய தோத்திரப்
பதிகங்கள் அவரின் பக்திக்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

தற்சமயம் புலவர் அவர்கள் ராஜ ராஜ சோழன் நாடகத்தை
எழுதிக்கொண்டிருக்கிறார் தம்பாட்டி அம்மன் கோவிலுக்காக. கலை
எங்கிருக்கிறதோ அதனுடன் வறுமையும் சேர்ந்திருப்பது இயற்கை
என்பது கலை மகளின் விருப்பம்போலும். கவிஞர் செல்வராசாவும்
இவ்விதிக்கு விலக்கானவரல்லர். அவரின் தெய்வீகத்தொண்டாகிய
பாமாலைகள் பாடுவதால் வள்ளி தெய்வானை சமேதராகிய முருகப்
பெருமானும் அவர்மேல் கருணைகூர்ந்து தனது மாமியாரகிய இலக்குமியின் கடாட்சமும் இவருக்குக் கிடைக்க அருள்புரிவாராக.

அரசினர் வைத்தியசாலை
ஊர்காவற்றுறை

18 - 6 - 78.

மா. ஜெகநாதன்

பண்டிதர் சோ. தியாகராஜபிள்ளை அவர்கள்

சொல்லிய மதிப்புரை

நம்முடைய காவலுரீல் பிறந்த கவிஞர் செல்வராஜன் அவர்கள் பாடாத கோயில்கள் இல்லை. கவிதையின் எல்லா முடுக்குகளிலும் அவர் சஞ்சரித்து வருவது காணலாம். சமயபேதங்காணுத நிலையில் அவர் பாடியவை தீவுப்பகுதியில் பரந்துள்ளன. கரம்பன் கிழக்கு வட்டுவில் முருகனையும் அவர்பாட மறக்கவில்லை.

இப்போது அவர்பாடிய பாடல்கள் உருவில் வெளிவருகின்றன. மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்போம்.

அன்புள்ள

பண்டிதர் சோ. தியாகராஜபிள்ளை

கரம்பன்

14 - 6 - 78

கடவுள் துணை

காப்பு

எண் சீர் விருத்தம்

எண்ணரிய பல்வளமுஞ் சிறப்புற் ரேங்கி
எழில் கொஞ்சம் கரம்பனுர்க் கிழக்கில் கோயில்
நன்னயமாய்க் கொண்டுற்று அடியார்க்கெல்லாம்
நாட்டமுட ஏருள்மாரி பொழிந்து நிற்கும்
பன்னிருகை வேலவன்மேல் பதிகம் பாட
பாவறியாப் பாவியா னைச யானேன்
துன்னு பிழை வந்ததிலே தோன்று வண்ணம்
தும்பிக்கை யான்பாதம் தூணைய தாமே

வெண்பா

பன்னிருகை வேலன் பதிகம் பரவுதற்கு
என்னிருகை கூப்பி இனை தொழுவே—முன்னியவன்
நோக்கும் நுடங்கா நொடியும் இருவினைகள்
பார்க்கும் திருவிழியாம் பண்

முருகன் துதி

கட்டளை கலித்துறை

தன்னார் அடியரைத் தாஞ்கவைக்கும் தனிமுதல்வன்
அன்னேர் குறைகள் அனைத்தையும் போக்கி அருள்சரப்போன்
பொன்னார் அயிர்பட்ட வட்டுவில் மேய குழகன் தன்னை
சொன்னால் ஒருதரம் தூரத்தில் ஓடும் துயரக் கணமே

அவையடக்கம்

அறுசீர் விருத்தம்

நெஞ்சினில் கோயில் கொண்டு
நிறைந்திடு முருகன் போரில்
கொஞ்சிடும் பதிகந் தன்னைக்
கோரவையாய்த் தீட்டு மாறு
பிஞ்சளம் படைத்த நன்பன்
பிரபாகர் கேட்டதாலே
அஞ்சனந் தொட்டே எத்தின்
அல்லல் தீர்த் தாசிதாரீர்

ஆசிரிய விருத்தம்

அருள்நின்று பொழிகின்ற ஆஹதிரு முகமோடு
அதியலங் காரசடையும்
அணிமுத்து நவரெர்ண மணிவைத்து நிரையிட்ட
ஆடகப் பொற்கிரீடமும்
திருந்து பொலிகின்ற நெற்றியுங் கருணையைச்
சிந்திடுந் திருவிழிகளும்
திகழுபன் முறுவலொடு நூலும் பதக்கமும்
சேர்ந்தமணி மாலைமார்பும்
அரவணைத்திடுமரிய பன்னிரு கரங்களும்
அற்புத மிகுந்தவேலும்
அருளொழுகவே கொண்டு இருளகல மயிலேறி
அடியார்முன் காட்சிதருவாய்
வருமடியார் கூடுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
வளமேவும் வட்டுவில்லில்
வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
வளர்ஞான வடிவேலனே !

சந்திரர் எழுந்துவரு சுந்தரமுகத்தழகும்
 சடையிலெழு சுருளினமுகும்
 சார்ந்தநவ ரெட்ணமணி வேய்ந்ததிருமுடியழகும்
 சந்தணப் பொட்டினமுகும்
 கந்தமிகு மேலழகும் சொந்தமுறு நூலழகும்
 கனகமணி மாலையழகும்
 கவினரிய மேனிதனி லிட்டசெவ் வாடையொடு
 கச்சையரை சுற்றுமழகும்
 உந்தனரு வள்ளிதெய் வாஜையிரு பேரோடு
 உரையாடி நிற்குமழகும்
 ஒருமுறையி லாவதென்னிருவிழியினுல் பார்க்க
 உற்றமயில் பற்றிவருவாய்
 வந்து அருள் மேவுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டுஅருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

நாளுமருள் மேவுமுன தாறுபடை வீட்டிலும்
 நவிலுகதிர் காமத்திலும்
 நாடுமா விட்டபுர மோடுசந்நதியிலும்
 நல்லூர்த் திருப்பதியிலும்
 ஆளுகை செலுத்தியடி யார்களுக்குதவுமருள்
 அதிகமிலை யென்று கண்டோ
 ஆவலாய்க் காவலூர் மீதிலுன் கண்பட்டு
 ஆதிசிவ சைவமோங்கும்
 நீஞங் கரம்பன் கிழக்கிலும் மேற்கிலும்
 நிலையாக உந்தனரசை
 நிறுவியதி னுலெங்கள் வறுமைபினி போக்கியே
 நித்தியமு மெமையாளுவாய்
 வாழுமடி யாருறு கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள்தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

பொல்லாத பாவியென் ரென்னைந் தள்ளிடில்
 புகலிடம் வேறுமுண்டோ ?
 புத்திரா ! மித்திரா வென்றென யழைத்திடப்
 புனிதர்களும் யாருமுண்டோ ?
 கல்லான நெஞ்சனக் குண்டென்று கண்டிடில்
 கடுகளவு தானுமுன்னை

கருணைதரு தெய்வமென ஓருமுறையிலாவதுங்
 கையேந்தி வேண்டிநிலேன்
 செல்லாத காசெனத் தள்ளியெனை வையாது
 சீக்கரம் மயிலேறியே
 சேவல்கொடி யேந்தியென் பாவவினை போக்கிடச்
 சேயர்முன் ஞேடவருவாய்
 வல்லாளர் சூழுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

தயவுநிறை மனதோடு வானவர்கள் சிறைமீட்கத்
 தத்துவ முனக்கிருந்தால்
 தஞ்சமென வந்துற்ற அருணகிரி நாதனுயிர்
 தற்காக்க மனமிருந்தால்
 வயமேவு தாரகா சூரை வதைக்கவே
 வலிமைமிகு மனமிருந்தால்
 வளர்ஞான தந்தைக்கு உபதேச மருளவும்
 வல்லமைகள் மிக்கிருந்தால்
 பயமோடு வந்தமுது நிற்குமிப் பாவியைப்
 பாரா திருக்கலாமோ
 பன்னிருகை வேலனே ! அபிராமி பாலனே !
 பட்சம் வைத் தாருவாயே
 வயல்கள்பல சூழுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

ஆதிசிவ ஞாருடைய நேசமக ஞெரன்ற
 அட்சர மிருந்து மென்ன ?
 ஆனைமுக னுக்கிணைய மானமுறு தம்பியென
 அன்பா யழழுத்து மென்ன ?
 ஒதுமுயர் பன்னிரு கரங்களு மிருந்தென்ன
 உற்றவேல் பற்றியென்ன ?
 ஓலமிடு மடியார்கள் பாவவினை தீராமல்
 ஓயாது உனதுநேச
 மாதுதெய் வானையொடு குறவள்ளி சகிதமாய்
 மயிலேறி விளையாடினால்
 மாவினைகள் தீருமோ ஈதுனக் காகுமோ
 மைந்தரைக் கண்ணேக்குவாய்

வாதுகு தில்லா க் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

கருணைநான் பெறுவதற் காகநானுலயம்
 கட்டாயம் வரவேண்டுமா ?
 கற்பூர மொடுசாம்பி றுணிநெய்த் தீபங்கள்
 காட்டியருள் பெறவேண்டுமா ?
 திருவீதி சுற்றிய முருண்டுவர வேண்டுமா ?
 தீர்த்தமா டிடவேண்டுமா ?
 செடில்குத்தி காவடி எடுத்தாட வேண்டுமா ?
 தீக்குளிக் கவும் வேண்டுமா ?
 உருகுமன தோடுமுருகா வென்றுரைக்க நான்
 ஓடிநீ வந்திடாயோ !
 உள்ளமதி ஹுள்ள குறை யாவும்நீ போக்கியே
 உந்தனருள் தந்துதவுவாய்
 வருவமுயர் சேருங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

பாவியென் குறைபோக்க வந்துவிட ஹுணையுன்
 பரலோகர் சினவார்களோ !
 பட்சமுறு தாய்தந்தை யோடுனது அண்ணனும்
 பரிகாசம் செய்வார்களோ
 ஆவலுடனுண்ணீச் சுமக்கு மயில்தானுமோ
 ஆடிப் பறந்திடாதோ
 அல்லாது தேவர்களை அந்தரமாய் விட்டுவர
 அசராருக் கஞ்சுவாரோ
 தாவுமடி யானுடைய பாவவினை போக்காது
 தட்டிக்கழிப்பதென்னே
 தம்பிரா னென்றுணை நம்பிவந் தேனென்னை
 தாபரித் தாஞ்சமையா
 வாவிகள் நிறைந்திடு கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டுஅருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

மணியாட மணியிட்ட முடியாட முடியிலுறு
 மாணிக்கப் பிரபையாட
 மார்பிலுறு தங்கப் பதக்கவொளி யெங்குமே
 மங்காது சுற்றியாட
 அணியாட வதனமெழு அருளாட யருள்வாங்கு
 மடியார்கள் சூட்டமாட
 அற்புத மிகுந்தவடி வேலாட வேலாடு
 ஆடுமயில் தானுமாட
 பணிவாக வள்ளிதெய் வாஜையிரு பேருமுன்
 பக்கத் திருந்து ஆட
 பச்சைமயி லேறியென் னிச்சைதனைப் போக்கவே
 பரிவா யெழுந்து வருவாய்
 வணிகர்பலர் சூழுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

சொல்லுதமிழ் மீதிலைப் போதுமே வாதுபுரி
 சுத்தனும் நக்கீரனும்
 சுவைகள்மிகு கவிகள்பொழி குமரகுரு பரனேடு
 சுகிர்த பகழிக் சூத்தனும்
 நல்லசந் தக்கவிகள் தந்திட்ட அருணகிரி
 நாதனெடு கச்சியப்ப
 நாவலனு மோயாது பாடிமகிழ்ந் தேநின்ற
 நான்மறைக ணேற்றுமுருகா !
 புல்லறிவு கொண்டவடி யானுமுனைப் பாடியே
 போற்றித் துதிக்கவந்தேன்
 “போ”வென்று சொல்லாதென் பாவவினை போக்கியுன்
 பொற்பாதம் வைத்தானுவாய்
 வல்லவர்கள் வாழுங் கிழக்குக் கரம்பனில்
 வளமேவும் வட்டுவில்லில்
 வந்துகுடி கொண்டு அருள் தந்துதவு கந்தனே !
 வளர்ஞான வடிவேலனே !

மயில்விடு தூது

வண்ணத் தோகை மிகவிரித்து
 வடிவாய் நடன மாடிவரும்
 கண்ணுக்கினிய மாமயிலே
 கரம்பன் கிழக்கில் வந்தமர்ந்த

அண்ணல் முருகன் திருவடியை
 அடியார் பார்த்து மனம்கிழு
 மண்ணுக் கொருக்கால் வரச்சொல்லி
 மகிழ்வாய்த் தூது சொல்லாயோ!

சீராய்ச் செந்நெல் செழித்தோங்கும்
 செப்பும் வட்டு வில்பதியில்
 பேராய்க் கோயில் கொண்டெழுந்த
 பெருமானுறு முகனிடத்தில்
 நேராய் தூது நீசென்று
 நிறைவாய் அடியா ராஞ்சாங்க
 ஊராங் கரம்பன் வரச்சொல்லி
 ஓடித் தூது சொல்லாயோ!

தொங்கித் தொங்கிக் கூத்தாடும்
 தோகை நிறைந்த மாமயிலே
 மங்கிக் கிடக்கும் வயல் தோறும்
 மலர்ந்து செந்நெல் கன்னலெலாம்
 பொங்கிப் பூத்துப் பொலிந்திடவே
 பூட்டும் வானந் திறந்து மழை
 எங்கும் பொழிய முருகனிடம்
 ஏகித் தூது சொல்லாயோ!

பச்சை நிறத்தை மேனியிலே
 பரிவா யள்ளிப் பூசியபின்
 உச்சி தனக்கு மோர் பூவை
 உவப்பாய் வைத்த மாமயிலே
 பட்சமுடனே தமிழ்த் தொண்டு
 பலரும் புரிய அவர் மனதில்
 இச்சை கொடுக்க முருகனிடம்
 ஏகித் தூது சொல்லாயோ!
 வள்ளி யொடுதெய் வாளினயயும்
 வளமாய் முருகனெடு சுமக்கும்
 புள்ளி நிறைந்த மாமயிலே
 புனிதா யெங்கள் பாலரெலாம்
 பள்ளிக் கேகிப் பலகலையும்
 பணிவாய்க் கற்கக் கலையமுதம்
 அள்ளிக் கொடுக்க முருகனிடம்
 அன்பாய்த் தூது செல்லாயோ!

வானந் திறந்து மழை பொழிந்து
 வளங்கள் யாவும் மிகச் சிறந்து
 தானதருமம் பல நடந்து
 தமிழும் தவிசில் தனிலமர்ந்து
 ஞானம் சிறக்க வேலனிடம்
 நாஞ்சு கருணை பொழியென்று
 கானம் நிறைந்த மாமயிலே
 களிப்பாய் தூது சொல்லாயோ!
 மாதர் குலத்தில் தோன்றிவரும்
 மாணிக் கங்கள் கற்பினிற்குத்
 தீதுவிளையாக் காத்து மனம்
 தேர்ந்த உண்மைக் காதலை
 ஒதும் மணங்கள் புரிவதற்கு
 உந்தன் கருணை பொழியென்று
 போதுபடுமுன் கந்தனிடம்

போய்நீ தூது சொல்லாயோ !
 மதியை மயக்கும் குடிவகையும்
 மனையைக் கெடுக்கும் உறவுகளும்
 நிதியைக் குறைக்கும் சூதுகளும்
 செஞ்சை வெறுக்கும் பகைமைகளும்
 அதிகவிரவாய் கரம்பன் நகர்
 அகன்றுபோகக் கந்தனிடம்
 புதியநடனத் தொடு மயிலே
 போய்நீ தூது சொல்லாயோ !
 ஆய்ந்த கலைகள் அத்தனையும்
 அடுக்காய் கரம்பன் ஓங்கிடவும்
 சாய்ந்த மனைகள் மீண்டுமூயர்
 சங்கை யடைந்தே தேங்கிடவும்
 வாய்ந்த அருளை மிகவாரி
 வளங்கச் சொல்லி முருகனிடம்
 பாய்ந்து பறந்து போய்மயிலே
 பகரும் தூது சொல்லாயோ !

கு ம் மி

கும்மியடிப்போமே கும்மியடிப்போமே
கூடியேரும் மி அடிப்போமே
எம்மையாள வந்த ஸராறுகையனை
ஏற்றியே கும்மி அடிப்போமே

செப்புமூர் காவல் கரம்புன் கிழக்கினில்
சேவல் கொடியினைக் கையேந்தி
தப்பில்லா வட்டுவில் வந்துள்ள கந்தனைத்
தாவியே கும்மி அடிப்போமே

பச்சைமயில் மீது பாவையர் தம்முடன்
பக்கமிட்டே வடிவேலாடி
இச்சையாயெம் நகர் வந்த குமரனை
இறஞ்சிக் கும்மியடிப்போமே

பண்டுள்ள சைவத் திருப்பதியென்பதை
பச்சைமயிலேறிப் பார்த்தறிந்தே
குன்றைக் கிழித்தவன் கோயில் கொண்டானடி
குனிந்து கும்மி அடிப்போமே

வேலவன் வந்து குடிகொண்ட பின்னாலே
வேலௌக்குணவு கிடைக்குதடி
வாலப்பெண்காள் வாரும் வேலைனைக் கும்பிட்டு
வணங்கிக்கும்மி அடிப்போமே

கந்தனூர் வந்திங்கு காலடிவைத்தபின்
கல்வியும் செல்வமு மோங்குதடி
அந்தவழி தந்த சுந்தரன் பாதத்தை
அண்டியே கும்மி யடிப்போமே

ஆந்தை பறந்திப்போ அன்னமுலாவுது
ஆறுமுகத்தான் வரவாலே
சேர்ந்துவாரும் அவர் சேவடிபோற்றியே
சிங்காரக்கும்மி அடிப்போமே

பஞ்சதுன்பங்கள் பறந்தோடிப் போச்சது
பார்வதி தந்த மகனாலே
கஞ்சிகுடிக்க வழிதந்த கந்தனைக்
கையேந்திக் கும்மியடிப்போமே

கற்பூரவாசனை வீசிடவுங்காதில்
கைமணி ஓசைகள் பேசிடவும்
அற்புதம் செய்துள்ள அன்பன் முருகனை
அண்டியே கும்மி அடிப்போமே

வேறு கண்ணிகள் (அச்சமில்லை)

எங்கள் வேலன் எங்கள் வேலன்
 எங்கள் வேலன் வருகிறுன்.
 பங்கமெல்லாம் தீர்த்து எம்மைப்
 பாதுகாக்க வருகிறுன்.
 பொங்குஞ் செல்வம் எங்களுரில்
 பொலியவைக்க வருகிறுன்.
 தங்க ரெட்னக் கேட்யத்தில்
 தர்ம வேலன் வருகிறுன்.

வெற்றிகொண்ட வேல் சுழற்றி
 விண்ணில் நின்று வருகிறுன்.
 குற்றமெல்லாம் போக்கி எம்மைக்
 குணப்படுத்த வருகிறுன்.
 பற்றுக்கொண்டு பாலரெம்மைப்
 பாதம் சேர்க்க வருகிறுன்.
 உற்ற தன்னருள் சுரக்க
 ஓடி இங்கு வருகிறுன்.

வீறுகொண் டரக்கர் தம்மை
 வென்ற வேலன் மருகிறுன்.
 ஏறுமயி லேறி விளை
 யாடி யின்று வருகிறுன்.
 மாறு முகங் காட்டிடாத
 மாசில்லாதான் வருகிறுன்.
 ஆறுமுக மானவடி
 வேலனிதோ வருகிறுன்.

கச்சியம்பன் பாடி நின்ற
 கந்தசாமி வருகிறுன்.
 உச்சிமீது ஒள்வை வைத்த
 உம்பர் கோமான் வருகிறுன்.
 அச்சமெல்லாம் போக்குதற்கே
 ஆறுமுகன் வருகிறுன்.
 பச்சைமயில் மீதி ஸெங்கள்
 பழனியப்பன் வருகிறுன்.

செப்புங் கண்ணல் செந்தெல் யாவும்
 செழிக்கவைக்க வருகிறுன்.
 தப்பறைகள் போக்கி எம்மைத்
 தழைக்க வைக்க வருகிறுன்.
 அப்பர்க் குபதேசம் சொன்ன
 ஆண்டிச் சுப்பன் வருகிறுன்.
 முப்புவனம் போற்றி நிற்கும்
 முருகனே ஞம் வருகிறுன்.

தேவரின் துயரைத் தீர்த்தை
 தேவராஜன் வருகிறுன்
 சேவல் கொடி தாங்கி நிற்கும்
 செந்தில்வேலன் வருகிறுன்
 ஆவலாக நித்தம் எம்மை
 ஆரூம் ராஜன் வருகிறுன்
 காவலூர் காம்பி னிற்கே
 கார்த்திகேயன் வருகிறுன்.

வேலனின் பவனி (தீராத விளையாட்டு)

முருகனே அருள் கொஞ்சம் தருவாய் — எங்கள்
முதல்வனே சிவகாமி புதல்வனே வருவாய் — முருகனே (1)

இருள்கொண்ட விணையெல்லாம் ஓட்டு — உந்தன்
 எழில்கொண்ட ஆறுதிருமுகம் வந்து காட்டு
 அருள்கொண்ட பன்னிருகை நீட்டு — உந்தன்
 அடியார்களோடு நீ ஏன் விளையாட்டு — முருகனே (2)

உளையன்றி வேறுதுளை யாரு — இந்த
 உலகிலுண்டோ அதனை உண்மையாய்க் கூறு
 தினையளவு அருள்தந்தால் போதும் — எங்கள்
 திவினையன்றுமே திசைதப்பி யேசும் — முருகனே (3)

அனவிட்ட மெழுகு போலுருகி — உந்தன்
 அருட் பாதம் வந்துள்ளோம் அழுதுமே கதறி
 மனம் வைத்து நல்லருளோக் காட்டு — உந்தன்
 மக்கள் விணை யாவையுமே இக்கணமே யோட்டு (4)

துன்பத்தினுலே முகம் வாடி — உந்தன்
 தூயபொற் பாதமதை சேயர் நாம் தேடி
 அன்போடு வந்தோ மருள் தாராய் — எங்கள்
 அல்லக்கள் யாவையுமே போக்குவாய் சீராய் (5)

வஞ்சத்தை நித்தம் காட்டாதே — இந்த
 வையத்தில் ஓயாது எம்மை வாட்டாதே
 பஞ்சம் பிணி யாவையுமே போக்கு — இந்தப்
 பாரிலெம் வாழ்க்கையைச் சீர்சிறப்பாக்கு (6)

பாலமுருகனும் பள்ளிச் சிறுவரும்

கண்ணிகள்

எங்கள் செல்வ முருகன்
 இன்பமான முருகன்
 பங்கமில்லா தெம்மையே
 பாது காக்கும் முருகன்
 வேலை ஏந்தும் முருகன்
 விண்ணில் வாழும் முருகன்
 ஆலமுண்ட தேவனார்
 அன்பாய் தந்த முருகன்
 பாலர்களின் முருகன்
 படசமுள்ள முருகன்
 கோலமயில் மீதிலே
 குந்திவரும் முருகன்
 எங்கள் முன்னேவருவான்
 எல்லா நவம் புரிவான்
 பங்கமில்லா தெமக்குப்
 பாடம் சொல்லித் தருவான்
 ஆறுமுகம் பூண்டிடும்
 அன்பான எம்முருகன்
 மாறுமுகங் காட்டிடா
 மாசில்லாத முருகன்
 கேட்ட தெல்லாம் கொடுப்பான்
 கீர்த்தியாவுந் தொடுப்பான்
 நாட்டமாக எம்மையே
 நாடும்வின் தடுப்பான்
 பாலும் தெனும் தருவான்
 பக்கம் நித்தம் வருவான்
 நாளுந்தவரு நவம்
 நாட்டமுடன் சொரிவான்
 துன்பந்தன்னைப் போக்குவான்
 தோஷம் முற்றும் நீக்குவான்
 அன்பாயெம்மை அவனின்
 ஆப்தநன்ப னுக்குவான்
 நித்தம் பக்தி ஊட்டுவான்
 நேரில் தோன்றிக் காட்டுவான்
 கத்தி அழுவோர்களின்
 கவலையாவும் ஓட்டுவான்
 சாகும் வேளோவருவான்
 சாந்தி மனம் தருவான்
 ஏகாம்பரன் பாதமே
 ஏக அருள் புரிவான்

வேறு கண்ணிகள் (ஒடிவிளையாடுபாப்பா)

வேலன் திருவடியைப் பாப்பா — நீயும்
வேண்டித்துதித்திடுவாய் பாப்பா
பாலருடனே கூடிப் பாப்பா — அவன்
பாதம் பணிந்திடுவாய் பாப்பா

காலை எழுந்தவுடன் பாப்பா — கந்தன்
க்மீலவணங்கிடுவாய் பாப்பா
மாலைதனிலும் அவன் நாமம் — நெஞ்சில்
மறவாது உச்சரிப்பாய் பாப்பா

நெற்றிதனிலும் நிதம்பாப்பா — திரு
நீறு தரித்திடுவாய் பாப்பா
சற்றும் மறவாமலே பாப்பா — மலர்
சாற்றி வருவாய்டா பாப்பா

பாடம் படிக்குமுன்னே பாப்பா — கந்தன்
பாதம் பணிந்திடுவாய் பாப்பா
கூடயிருப்பவர்க்கும் பாப்பா — அதைக்
கூறிப் பழக்கிடடா பாப்பா

எண்ணும் எழுத்துக்களைப் பாப்பா — இரு
கண்போல நினைத்திடடா பாப்பா
திண்ணமுடனே இந்த உலகில் — உன்னைத்
தெய்வமாக்குமடா பாப்பா

பள்ளிக் கொழித்திடாதே பாப்பா — அந்தப்
பழக்கமே கூடாதடா பாப்பா
துள்ளிக்குதித்துப் பள்ளிக்கேகி — கல்வி
துங்கவே கற்றிடடா பாப்பா

சன்னை பிடித்திடாதே பாப்பா — பெற்றேர்
சங்கை கெடுத்திடாதே பாப்பா
அண்ணை அயலாரோடு பாப்பா — நித்தம்
அன்பாய் பழகிவாடா பாப்பா

துட்டர் தம்மைக் கண்டாலே பாப்பா — வெகு
தூரம் நடந்திடடா பாப்பா
எட்ட அவன் உறவை வைத்தே — நீயும்
என்றென்றும் வாழ்ந்திடடா பாப்பா

செந்தமிழ்த் தாயை நிதம் பாப்பா — உந்தன்
சிரம்வைத்துக் கும்பிடடா பாப்பா
பிந்தாவல்வஞ்சைய புகழை — எங்கும்
பேசவேவைத்திடடா பாப்பா.

பாலர் கும்மி

வாருங்கள் வாருங்கள் பாலர்களே—நாங்கள்
வளைந்து கும்மி அடிப்போமே
சேருங்கள் சேருங்கள் பாலர்களே—ஓன்று
சேர்ந்து நாம் கும்மி அடிப்போமே

(1)

பால முருகணைப் போற்றிடுவோம — கவி
பாடியே துத்தியம் சாற்றிடுவோம்
கோலமயில் வரும் செந்தில் முருகணைக்
கும்பிட்டே நித்தமு மேற்றிடுவோம்

(2)

செச்சை மலர் மாலை குட்டிடுவோம — எங்கள்
சிந்தையின் அன்பினைக் காட்டிடுவோம்
பச்சிளம் ப்ராலர்க்கு நல்லறிவைத்தரப்
பாதம் பணிந்துமே கேட்டிடுவோம்

(3)

கூடியவனேடு ஆடிடுவோம — நன்றாய்
கும்பியடித்துமே பாடிடுவோம்
வாடிய துன்ப துயரங்கள் போக்கிட
வற்றுதவனருள் தேடிடுவோம்

(4)

நல்ல அறிவினைக் கேட்டிடுவோம — அதை
நர்ஞாம் மனத்தினில் நாட்டிடுவோம்
புல்லறிவாளரின் கூட்டிற்கை — ஒரு
போதுமே வையாது ஓட்டிடுவோம்

(5)

கள்ளம் ஒளிப்போரை நீக்கிடுவோம — கல்வி
கற்போரை நண்பராயாக்கிடுவோம்
குள்ள மனதுள்ள பிள்ளைகளை எங்கள்
கூட்டத்தில் சேராமல் போக்கிடுவோம்

(6)

உபாத்திமார் போதனை கேட்டிடுவோம — அதை
உண்மையாய் நெஞ்சினில் நாட்டிடுவோம்
காத்திரமாய்க் கற்ற சாத்திரம் யாவையும்
கட்டாயம் ஓப்பித்துக் காட்டிடுவோம்

(7)

கூடாத கூட்டங்கள் கூடமாட்டோம — நிதம்
கோருங்கிடுபோர்ன்பை நாடமாட்டோம்
பாடாதுபாட்டுக்கள் பாடமாட்டோம — அந்தப்
பாலர்கள் நட்பினைத் தேடமாட்டோம்

(8)

தூஷன் வார்த்தைகள் பேசமாட்டோம — கல்லுத்
தூக்கியே யாருக்கும் வீச மாட்டோம்
நீசத்தனம் செய்து பெற்றேர் முகத்தினில்
நித்தம் கரியினைப் பூசமாட்டோம்

(9)

நல்லவராகவே வாழ்ந்திடுவோம் — எந்த
நானும் பெரியார்க்குத் தாழ்ந்திடுவோம்
வல்ல முருகப் பெருமானை நித்தமும்
வாழ்த்தி அவனடி வீழ்ந்திடுவோம்

(10)

வாழி விருத்தம்

சீர் பெறும் வளங்கள் யாவும் செகத்தினில் செழித்து வாழி!
ஏர் பெறும் மறையோரெல்லாம் இலங்கியே துலங்கி வாழி!
நேர்பெறும் மாதர் கற்பில் நித்தமும் நிலைத்து வாழி!
பேர் பெறும் கரம்ப ஞாரின் பெருமைகள் பெருகி வாழி!

